

В. В. Дроздов

Калач

КАЛАЧ – місто у Воронежській області, РФ, райцентр. Знаходиться на Калац. височині, у місці злиття річок Толучеевка та Підгорна (бас. [Дону](#)), за 294 км на Пн. Сх. від облцентру. Насел. 20,05 тис. осіб (2010). Залізнична станція. Засн. 1716. Наприкінці 19 ст. – слобода, у якій мешкали переважно українці. Були розвинуті землеробство (баштанництво, вирощування соняшнику) та скотарство (велика рогата худоба). 1918–24 – повіт. центр Воронеж. губ. У документах того часу іноді згадується як місто. Від 1928 – райцентр. Під час 2-ї світової війни – ближ. тил рад. військ, тут був зосереджений штаб Пд.-Зх. фронту. Від 1945 – місто. Нині у К. розвинута харч. пром-сть (цукр. та сиророб. заводи, м'ясо- і харчокомбінати тощо), також працюють комбінат з виробництва будматеріалів, лакофарб. завод, елеватор. Пам'ятки архітектури: комплекс Успен. церкви (1750; зберігся 1-й ярус) із дзвіницею (1771), колиш. торг. корпусами (1863 і 1910) та будівлею церк.-парафіял. школи (1915), Вознесен. (1776; перебуд. 1869), Воскресен. (1818; перебуд. 1863; зберігся 1-й ярус), св. Олександра Невського (1887) церкви, житл. будинки 19 ст. Встановлено меморіал Перемоги у парку Пам'яті героїв 2-ї світової війни.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Юдин В. Б. Калач // Города Воронежской области. 1978;
2. Земля Калачеевская: Страницы истории Калачеев. р-на. 1998;
3. Кригер Л. В., Чесноков Г. А. Архитектура исторических городов Воронежской области. 2002 (усі – Воронеж).

Бібліографічний опис:

Калач / В. В. Дроздов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10382>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).